

חברתי טיקה*

מאת צפריה גר

ספר זה שיך לסדרת ספריה הקודמים של דורית אורגד, על בעלי-חיים — חברתי
ההובת הנצח וכו'.

בעלי החיים של המחברת הם בתחום הישגו של כל ילד והיא כותבת על הקשר
הבלתי רגיל שבין הילד לידידיו אלה.

יש בגישה של הסופרת משהו שתמיד כובש אותי מחדש :

(א) אוריה וצבע של ארץ ישראל.

(ב) גישה מיוחדת לפרט.

דורית איננה נחפזת. יש לה זמן לתיאור פרטים ופרטי פרטים. לכן מוכרחים
אנחנו להיות שותפים לדקויות בהבדלים שבין כלב לכלב, בין שכן לשכן ובין חבר
לחבר. דורית אפילו מניחה את ההבדלים האלה מתחת לזכוכית מגדלת. כפי שהיא
רואה ומראה לנו בעיני רוחה של שרון גיבורת הסיפור.

(ג) האנשים שבהם דורית אורגד מטפלת בספריה אינם מושלמים ונפלאים. אלה
סתם אנשים רגילים שיש להם חולשות. שרון למשל היא ילדה רגילה. ילדה שלפי
עמים אחוזה פחדים וחרדות. זה משתקף במערכת היחסים שלה עם הוריה ואח
יותיה — טלי הגדולה ומיכל הקטנה.

הסכסוכים וההתרגזויות רק מבליטים את ההבדלים שבין ילד לילד לפי אופיו
וגילו. גם האב והאם אינם יצורים מושלמים. הם אפילו לא מסכימים ביניהם בדברים
רבים. אמא היא הזמות החזקה יותר בעיצוב חייה של המשפחה. השותפות של
האם בקשר שבין שרון לבעלי החיים, אינה עניין כפוי, גם האם רוחשת אהבה רבה
לבעלי חיים. כשיש בעיות נרתמת האם ופונה לוטרנר. שרון מתייעצת עם מומחי
השכונה כיצד לטפל בטיקה. אבא מצביע על החבלות שחיבלה טיקה בדירה, אבל
בסופו של דבר מקבל גם הוא את ה"חברה טיקה" לחוג משפחתו.

(ד) דורית אורגד איננה מסתפקת בעלילה מרתקת — עלילת חייה של הכלבה
בביתה של שרון. היא כורכת את העלילה בבעיה אחרת. המשפחה מעתיקה דירתה
מסביבה ירוקה ושלווה לאזור, שבו בתים רבי-קומות, לדירה בקומה השמינית.

(המשך בעמוד 54)

*. חברתי טיקה, מאת : דורית אורגד, ציירה : אלה וסרשטיין, הוצאת הקיבוץ המאוחד, תשמ"א

1981, 214 עמ', מנוקד.

(המשך מעמוד 41)

טבעי הדבר ששרון איננה רואה את המעבר בעין יפה. חדר לעצמה איננו מנחם אותה. היא פשוט לא הרגישה שהפרטיות שלה מקופחת בבית הישן. כל הפגמים שבסביבה החדשה מזדקרים לעיניה בצורה מפלצתית. היא חושבת בלבה בעיקר על אובדן ידידיה הרבים במקום מגוריה הישן. שרון מבוהלת! החברה טיקה משמשת לשרון מאחז, עוגן שהיא מטילה לסביבה החדשה. בעזרתה של טיקה הקליטה איננה קשה כל-כך (כפי שחששה שרון בתחילה!). מהר מאד יש לשרון שותפים חדשים ויועצים חדשים לגידולה של טיקה. החיים בחיק המשפחה נמשכים כסדרם גם בבית החדש וגם זה מקל על הקליטה. שרון נרגעת מפחדיה בעזרת הקשר שבינה לבין טיקה שלה.

ה) כמו תמיד, אם אתה ילד המתכוון לודל לך "חבר" פרטי, תמצא בספרה של דורית אורגז הרבה פרטים ועצות טובות בעסקי גידול כלבים. הדברים כאן הם נכונים ומוסמכים.

וכמו תמיד נברך בשמחה על ספר שגם ההורים יוכלו להשתתף בתענוגות הקריאה בו. ספר שיש בו סבלנות וסובלנות לבני-אדם ולבעלי-חיים.